

L'escola davant els ajuntaments democràtics

Els ajuntaments cobreixen actualment una sèrie de funcions en els centres escolars estatals, que podem classificar en

1-Adquisició dels terrenys i participació en la construcció d'alguns edificis.

2-Manteniment i conservació dels mateixos.

3-Neteja.

4-Vigilància.

Malgrat tot, aquestes funcions han estat realitzades sense un mínim de serietat i capacitat per l'actual consistori de Ciutat.

Aquest, lluny de realitzar una labor mínimament satisfactòria en aquest aspecte ha provocat, amb la seva manca de responsabilitat en el compliment d'aquestes tasques, veritables problemes als centres, que han repercutit de forma important en la qualitat de l'ensenyament que es fa en ells.

Com un exemple de la situació actual podem dir:

a)La impossibilitat de construcció de centres a l'interior de Ciutat, a pesar d'esser adjudicats, per manca de terrenys.

b)La manca de qualitat en les construccions escolars.

c)La contratació d'un personal de vigilància i neteja pagat amb sous de misèria sense seguretat social i realitzant un treball pel qual caldria, en els millors dels casos, el doble de personal.

d)L'absoluta manca de compliment de la seva funció de manteniment i conservació creant en els centres greus problemes inclús de seguretat de l'alumnat. Cal demanar-se quan es fa una relació exhaustiva que aquí és impossible dur-ho a terme, de totes les deficiències no pel que es va fer, sinó "si realment es va fer qualche cosa".

Cal prevenir també al pròxim consistori lliurement elegit si la situació produïda per la malhaurada herència que rebran dels seus designats predecessors no els ocasionarà a ells mateixos un problema molt greu de conseqüències imprevisibles.

Hem de recordar també aquells homes i dones sortits de les urnes no sols que el compliment del treball en aquest aspecte és necessari, sinó que han d'esser subsanades les deficiències del període anterior.

El STEI, basat en les seves finalitats de defensa de la qualitat de l'ensenyament, així com en la seva concepció d'aquest com a servei pú-

blic, considera que els educadors tenim obligació d'exigir del dit consistori, a més del compliment de l'anterior.

Sobre la construcció de centres, que la ubicació dels terrenys es verifiqui tenint en compte:

1.- El principi de cada barri ha de tenir la seva escola pròpia.

2.- L'eliminació dels macrocentres i llur substitució per centres escolars construïts de manera raonada.

3.- La ubicació dels mateixos ha d'esser en solars apropiats, dins de la població, però comptant amb el suficient espai verd per a jardí, espai de l'alumnat.

4.- La no supressió de les escoles unitàries.

Per acabar esperam que els ajuntaments sortits de les urnes estiguin formats per persones capaces i responsables que tenguin en compte els interessos educatius de les escoles estatals lluny de qualsevol vinculació, amb els responsables actuals de tan malhaurada actuació.

Ferran Zolle

Català a l'escola

Gràcies a la col.laboració de PISSARRA, comptarem a partir d'aquest moment amb unes pàgines informatives. La CENC i la Coordinadora d'Ensenyants podran, d'aquesta manera, mantenir el contacte amb els educadors d'aquestes illes.

I bé, ja que la missió d'aquestes columnes és informar, podríem començar per explicar què són la CENC i la Coordinadora d'Ensenyants de i en català.

Molts de vosaltres ja en devíeu tenir notícia de la gestió d'aqueixes organitzacions, que no són noves -van començar a funcionar l'estiu

passat-, però que encara no han arribat al grau d'eficiència que tots voldríem.

Com podreu deduir de l'explicació adjunta sobre la composició i el funcionament d'aqueixes dues entitats, la seva missió és -bàsicament- coordinar el màxim d'entitats o persones que s'interessen per la normalització de la llengua catalana a les nostres illes, i en especial els ensenyants compromesos en aquesta normalització.

Hem cregut que la millor fórmula organitzativa era la combinació per una banda d'una agrupació d'ensenyants (la Coordinadora d'Ensenyants

de i en català) centrada en els problemes específics de la docència, i per altra banda un grup de caràcter més tècnic, que enfoqui la normalització des d'una perspectiva global, considerant tots els àmbits en què l'ús del català ha d'esser regularitzat (la CENC Comissió per a l'Ensenyament i Normalització del Català).

Les feines iniciades ja formen una bona llista, i més si pensam en les activitats de cada una de les persones i entitats que la CENC i la Coordinadora agrupen:

—Cursos de l'Obra Cultural Balear a la ciutat (Estudi General) i als pobles.

—Cursos i activitats de l'Escola de Mallorca de Manacor i la de Lluçmajor.

—Cursos de Llengua i Cultura Catalanes de l'ICE.

—Cursos d'Estiu de Català de l'Estudi General.

—Activitats dels Departaments de Llengua i Literatura Catalanes de l'Escola de Magisteri i la Facultat de Filosofia i Lletres.

—Coordinació d'un centenar llarg d'ensenyants d'una vintena de localitats de Mallorca, amb la confecció paral·lela d'un fitxer de centres i professors.

—Reunions didàctiques periòdiques a diferents punts amb ensenyants de tots els nivells, als quals s'ha distribuït llistes de material didàctic disponible, orientacions per a la programació de llengua catalana a EGB, etc. amb intercanvis d'experiències educatives i altres qüestions.

—Formació d'una biblioteca didàctica -exposició permanent de material- a l'Obra Cultural.

—Entrevistes amb l'administració, comunicats a l'opinió pública, etc.

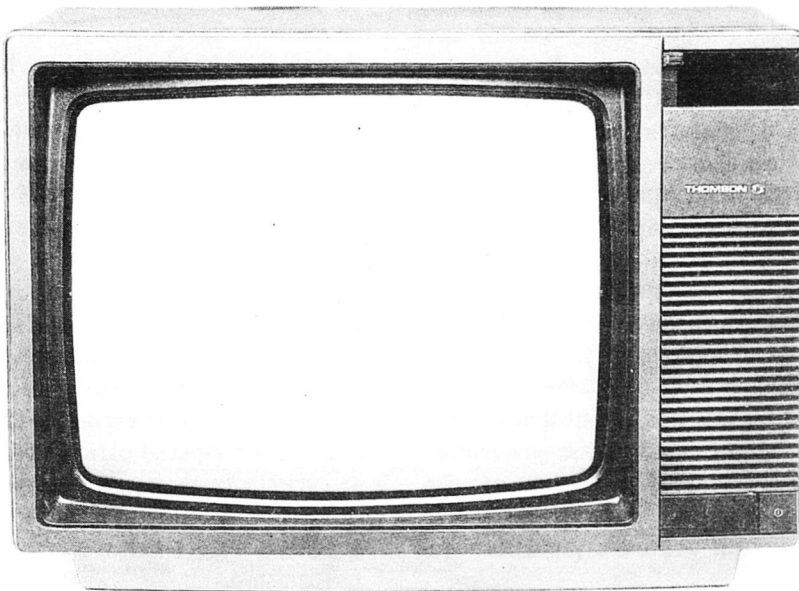
I això encara és poc; és una petita passa només, si tenim en compte les nostres possibilitats. No creim que sigui necessari insistir en la importància de reunir totes les nostres forces "normalitzadores" de cara al pròxim curs en què (ja seria hora!) potser comptarem amb un decret que reguli l'ensenyament de i en català a les nostres illes. Tots plegats podrem resoldre

pràcticament tots els problemes que es presentin. Per separat -ho sabeu tots per experiència- poca cosa podríem fer.

Volem precisar que aquesta iniciativa ha sorgit a Mallorca, però oberta a la coordinació amb tasques iguals a les altres illes, amb alguns sectors de les quals ja hem establert contactes. La nostra aspiració és que els ensenyants de cada illa, organitzats de la manera que trobin més convenient, mantinguin un màxim de cooperació. No volem que, per evitar susceptibilitats, resultàs que cadascú anava pel seu vent. Per tant, esperam que els ensenyants de Formentera, d'Eivissa i de Menorca us organitzeu, i que compteu amb nosaltres sempre.

Amb aqueixa finalitat -aplegar el màxim d'esforços-, la Coordinadora i la CENC col·laboren amb altres entitats similars de la nostra àrea

THOMSON

T.V. COLOR
Equipos
musicales: HI.FI
Videos

idiomàtica: la Coordinadora d'Ensenyament i Llengua dels Països Catalans i el Grup Català de Sociolingüística.

En fi, amics, esperam la vostra cooperació. Enviau tota mena de suggeriments, notícies, aportacions de material, articles, cartes, etc. Tot serà ben rebut.

La nostra oficina oberta cada disabte de 10 a 12- és als locals de l'Obra Cultural Balear, al carrer Impremta d'en Gelabert, núm 1, principal 2a, de Palma. El nostre telèfon: 223299.

Sobre la polémica de la enseñanza

Interesantes declaraciones del Obispo de Mallorca

Por su especial interés, reproducimos el siguiente artículo publicado en la revista "VIDA NUEVA" (No. 1183 de 9 de junio) firmado por Joan Darder, sobre unas declaraciones del Obispo de Mallorca en relación al conflicto "huelga-lock-out" de la enseñanza Privada, realizadas durante la V Asamblea de religiosas. No nos cabe la menor duda de que D. Teodoro Ubeda podría estar afiliado al STEI,

por cuanto sus opiniones no son en absoluto contradictorias con nuestros planteamientos. Es más, sí lo están en contradicción con los presupuestos de algunas patronales. Un día de estos, le mandaremos una hoja de afiliación!

Unas 600 religiosas (en Mallorca hay 1.900) se reunieron unas en Palma y otras en Lluc, en dos domingos de mayo, en la V Asamblea Diocesana de religiosas. Por la mañana se expuso la ponencia de Josefina Escartín, R.S.C., "el momento actual de la enseñanza Privada y qué tipo de presencia han de tener las religiosas en la misma enseñanza". Siguió la reunión por grupos y puesta en común en la que participó activamente el Obispo de la Diócesis, quien celebró después de la Eucaristía. Por la tarde, D. Joan Bestard, desarrolló la ponencia "Criterios de presencia y de actuación de las religiosas en el campo asistencial", seguida también por una discusión en grupos y puesta en común.

• *Podría estar afiliado al STEI*

En el tema de la enseñanza, existía cierta tensión y curiosidad por conocer la postura del Obispo. La ponencia de Josefina Escartín tuvo el acierto de animar a las educadoras, ofreciéndoles un desafío y una opción que llene de sentido su misión en el campo educativo.

El Obispo, D. Teodoro Ubeda, fue muy claro en su intervención tanto en Palma como en Lluc, con una actitud realista ("Hay que contar no con lo que teóricamente queremos que sean nuestros colegios sino con lo que realmente son", "Muchos padres afirman los idearios para conseguir una plaza, no por convicciones religiosas") y evangélica ("no desde una perspectiva empresarial"). He aquí algunas ideas desarrolladas por el Obispo en sus dos largas intervenciones:

—En nuestras instituciones educativas y de enseñanza se encuentran contradicciones y ambigüedades: Tenemos que aceptar las críticas y revisar nuestras actitudes y planteamientos.

—El Obispo no se ha pronunciado antes porque es difícil defender indiscriminada y globalmente toda la enseñanza privada o toda la enseñanza de la Iglesia.

—No levantar "dogmáticamente" este principio: "No pluralismo en los centros estatales". En la práctica es irrealizable que cada uno lleve su hijo al Colegio que prefiere. En nuestros centros se formará desde los principios cristianos, pero con un gran respeto a las diversas posturas ante la fe y la práctica religiosa.

—El colegio no puede ser una fuente de financiación, un negocio. No puede estar orientado a una clase social determinada, aunque ésta quiera pagar todos los costes, porque la dependencia económica implicará la dependencia ideológica.

—Tratar de llegar a la financiación completa por el Estado, en condiciones equiparables a la pobreza de nuestro país. Igualdad de sueldos con los profesores estatales e igualdad de ayudas económicas a los centros.

—Ninguna alianza con ningún partido político. No hay ningún partido político que sea el partido de la Iglesia.

—Tengamos unos planteamientos tan limpios, sin ambigüedades, que merezcan la confianza de la sociedad y de la gente más humilde.

Para el próximo curso manifestó su propósito de establecer un foro, un ámbito de reflexión y discusión donde puedan encontrarse todos los interesados (religiosos/as, profesores seculares, padres de familia, universitarios, estudiantes mayores, etc) para ir aclarando nuestra postura en el campo interesante, complejo y conflictivo de la enseñanza.

Pues nada, D. Teodoro, avísenos para este foro de reflexión y discusión. Nos gustaría participar como estamento afectado e implicado y de seguro que el debate sería enriquecedor para muchos, en especial para aquellos que se encierran a capa y espada en el foso de la defensa a ultranza de ciertos privilegios que poco tienen que ver con el cristianismo.